

Dosarul nr. 2ra-1936/21
2-18055400-01-2ra-06122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Alexei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Cotorobai, M. Anton)

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Procopciuc,
reprezentat de avocatul Cristin Chiriac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Căușu
împotriva lui Alexandru Procopciuc cu privire la încasarea datoriei și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 22 august 2018, prin intermediul poștei (Vol.I, f.d.12), Victoria Căușu a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Procopciuc, solicitând
încasarea sumei împrumutului în valoare de 20000 euro, a taxei de stat în mărime de
11666 de lei, a cheltuielilor de judecată, inclusiv pentru asistență juridică în mărime
de 10000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la data de 29 iulie 2015, în
calitate de împrumutător și Alexandru Procopciuc, în calitate de împrumutat, au
convenit de a acorda cu împrumut suma de 20000 de euro, ultimul-1 obligându-se
prin recipisă să-i restituie integral suma până la data de 29 iulie 2018. Suma bănească
a fost transmisă într-o singură rată în mun. Chișinău.

Totodată, a precizat că, recipisa sau alt înscris pot servi drept temei pentru
încasarea sumei împrumutului, dacă aceste înscrisuri conțin informații despre părțile
contractului de împrumut și despre suma concretă a împrumutului.

Reclamanta a afirmat că, în baza contractului de împrumut, a recipisei în cauză,
pârâtul și-a asumat obligația fermă de a restitui în mod extrajudiciar suma
menționată *supra*, însă toate somațiile telefonice și verbale de a-i restitui datoria nu
s-au soldat cu succes.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, a
fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Căușu și a fost
încasată de la Alexandru Procopciuc în beneficiul Victoriei Căușu datoria rezultată
din contractul de împrumut (recipisă) din data de 29 iulie 2015 în mărime de 20000
de euro, echivalentul lor bănesc în valuta națională calculat la cursul BNM la ziua
executării hotărârii judecătorești și cheltuielile judiciare sub formă de taxă de stat în
mărime de 11666 de lei; în rest, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cerința Victoriei

Căușu cu privire la încasarea de la Alexandru Procopciuc a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 de lei.

Prin decizia din 07 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Alexandru Procopciuc și a fost casată hotărârea din 20 decembrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central, cu remiterea pricinii spre rejudecare, conform competenței, la Judecătoria Chișinău.

Prin hotărârea din 12 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Căușu și s-a încasat de la Alexandru Procopciuc în beneficiul Victoriei Căușu datoria rezultată din recipisa din 29 iulie 2015 în mărime de 20000 de euro, echivalentul în lei moldovenești la data executării hotărârii judecătorești, precum și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 11618,64 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000 de lei; în rest, au fost respinse ca fiind neîntemeiate pretențiile cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Alexandru Procopciuc și s-a menținut hotărârea din 12 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, raportul juridic a fost constituit între reclamanta Căușu Victoria și pârâtul Procopciuc Alexandru în temeiul recipisei din 29 iulie 2015, fiind, fiind rezultatul acordului de voință al părților.

Instanța de apel a reiterat că, ambele părți contractante și-au manifestat voința de a realiza contractul de împrumut în temeiul recipisei din 29 iulie 2015, prin care Căușu Victoria a acordat un împrumut în sumă de 20000 de euro lui Procopciuc Alexandru, iar ultimul și-a asumat obligația de rambursare a sumei, fapt neîndeplinit până la moment.

Astfel, prima instanță corect a stabilit faptul că recipisa a fost întocmită și semnată de pârât, fiind identificate părțile contractului, obiectul contractului, scadența contractului, fiind respectată forma scrisă, respectiv au fost respectate elementele definiției ale contractului de împrumut în recipisa în cauză, prevăzute de Codul civil cu privire la contractul de împrumut.

Alegațiile apelului despre faptul că apelantul Procopciuc Alexandru fiind subalternul a lui Căușu Victoria a semnat o foaie curată fără a fi indicate careva mențiuni vizavi de împrumutul acordat de către intimata Căușu Victoria lui Procopciuc Alexandru, nu se rețin de către instanța de apel, deoarece sunt pur declarative și lipsite de temei atât de fapt cât și de drept.

Ba mai mult, pârâtul contrar obligației pozitive prevăzute la art.118 alin.(1) CPC nu a prezentat probe admisibile și pertinente despre faptul că recipisa din 29 iulie 2015 a fost falsificată, la fel, pârâtul nu a sesizat instanța cu o acțiune reconvențională prin care se conteste veridicitatea și valabilitatea recipisei din 29 iulie 2015, care a stat la baza contractului de împrumut.

Drept urmare, instanța de apel a constatat faptul că, recipisa în cauză conține în mod expres elementele definiției și obligatorii ale unui contract de împrumut și anume: sunt indicate părțile contractului-împrumutatul și împrumutătorul, obiectul contractului, precum și conținutul contractului: obligația asumată de pârât față de reclamantă de a restitui suma de 20000-douăzeci mii euro, în termen de până la 29 iulie 2018.

La 11 octombrie 2021, Alexandru Procopciuc, reprezentat de avocatul Cristin Chiriac, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel este greșită și ilegală. Recipisa pentru suma de 20000 de euro a fost scrisă în locul unde ambii lucrează, nu se regăsește în declarațiile de avere și interese personale, la fel, nu se regăsește în declarația cu privire la venituri și proprietate. În cadrul ședinței a instanței de fond a solicitat intervenirea în proces a unui reprezentant din partea Autorității Naționale de Integritate, deoarece intimata este subiectul declarării a averii și a intereselor personale, însă a fost respinsă cererea. Drept urmare, instanța de fond a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Recurentul a susținut că, este evident că suma de 20000 de euro, indicată în recipisă nu a fost acordată de către Victoria Căușu și nu a fost recepționată. Lipsește proces-verbal de primire-predare sau proces-verbal de recepționare ori vreun act ce ar confirma recepționarea acestei sume. Astfel în urma obiecției motivate asupra recipisei, redă o nulitate absoluta a acestui act.

De asemenea, a afirmat că, în cazul în care instanța de apel a constatat în motivarea că recipisa este întocmită în anul 2013, iar acțiunea a fost înaintată peste trei ani, acțiunea urma a fi respinsă ca fiind peste termen.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatei conform scrisorii de însoțire datate cu 06 decembrie 2021 (Vol.II, f.d.121). Din adresa intimatei a fost restituită instanței corespondența cu mențiunea „nereclamat” (Vol.II, f.d.123-124).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 11 octombrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei instanței de apel către participanții la proces la 11 august 2021, inclusiv prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.85-86). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Procopciuc, reprezentat de avocatul Cristin Chiriac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Procopciuc, reprezentat de avocatul Cristin Chiriac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Alexandru Procopciuc, reprezentat de avocatul Cristin Chiriac.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Procopciuc, reprezentat de avocatul Cristin Chiriac, împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat